

(המשך מעמוד 13)

אפשר כמובן לשאול: מה זה משנה? אם שתי התיאוריות כאחת — זו של הציפיות וזו של חלוקת ההכנסות — מניחות אותם צעדים כלכליים, אין הבדל ביניהן מן הבחינה המעשית.

אך ההבדל קיים. אם תיאורית הציפיות נכונה, אפשר לנקוט צעדים מוגבלים, שיכל מה שנדרש מהם הוא שיעוררו ציפיות מתאימות. לא כן במיקרה השני, כדי לשנות את אופן חלוקת ההכנסות במשק, יש צורך בצעדים כלכליים בעלי היקף ניכר, ולאורך זמן.

דווקא משום כך אני הוששתי מפני הסינדרום הלאומי, העלול לתקוף את מדיניותו של שרי האוצר. הוא עלול לנוח על זרייהרדפנה שלו במחשבה שכשם שתחזיותיהם של מתנגדיו לא התגשמו עד עתה, הן לא יתגשמו גם בעתיד.

תחילה סברו תוקפיו של ארידור כי מיידי אחרי הבחירות הוא ישנה את מדיניותו, והמדיניות שגרסה "להיטיב עם העם" תחלף במדיניות "שפויה" יותר. תחזית זאת לא התאמתה, ושר האוצר המשיך בשלו.

אחר-כך טענו שהמדיניות תתפוצץ מעצמה, ובספטמבר 1981 יתחיל המבול האינפלציוני, בגלל הזרמות-הכסף הגדולות שדרשה מדיניות-הסיבסוד. גם זה לא קרה.

תחזית השלישית אמרה שארידור לא יוכל להמשיך במדיניותו, אלא אם כן



מי שכן בא לברך את פלאטו-שרון שהוגשו לאורחים בקומת המרתף של ביתם המפואר. בקומת המרתף גם נוגנה מוסיקת-ריקודים, החל בוואלס וכלה בדיסקו.

הרב הגיע



מי לא בא? בא?

לא יפה, כשהיה פלאטו ח"כ ידעו רבים להיות חבריו ועכשיו הם לא באו, אמר טוביה סער. מולו חארי, שהיתה מלכת היופי של צרפת. ובמרכז מרדכי שיפמן, אחיו התאום של סגן-השר דוד שיפמן שנענה להזמנה של פלאטו, והגיע.

הם לא באו בהמוניהם, למרות שציפו להם. חברייכנסת לא נתקלו שם

האחד בשני, נערות זוהר למיניהן לא פיארו את המקום. המכוניות שחננו סמוך לבית גדול-המידות והמוקף-חומות לא היו שייכות לאנשים מפורסמים אלא לחבריהם הקרובים של שמואל ("סמי") פלאטו-שרון ואשתו אנט, שחגגו עשור לנישואים. כמויות האוכל ישלכנו היו אדירות. על הבר, שהכיל משקאות למכביר, ניצח שומר-הראש הבלונדי של פלאטו-שרון. את השולחנות פיארו ועוגות ועוגיות מעשה-ידיהן של אנט ואמה.



פלאטו עצמו לא נראה מאוכזב מכך שרבים לא באו. הוא לא נפרד לרגע מכוס-המשקה שלו. לבוש בז'קטיקטיפה ובחולצת-מלמה הוא ניסה להקסים את אורחיו תוך כדי השקת-כוסות איתם. מי שנפגע שלא כולם באו היה מנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, טוביה סער, שבא יחד עם אשתו, מדי. איש יחסי-הציבור, מרדכי שיפמן, אחיו התאום של סגן-השר דוד שיפמן, נהנה מן המשקאות שהציע המוזג-שומר-הראש, ואילו הפנטומימאי סמי מולכו, שבא יחד עם אשתו חיה, ואביה, הפרופסור איינריך, נהנה לרקוד. השניים, שחזרו זה עתה מסיבוב הופעות בסין היו עמוסי חוויות מן הטיל יוצא-הדופן, ומחשבותיהם היו נתונות לחזויותיהם יותר מאשר לשאלה אם התאכזב פלאטו מכך שרבים לא באו לחגוג עימו. טיבי זכרוני

בלי חשובים

אך רובם לא היו דמויות זוהרות או מפורסמות. רוב האורחים היו ידידים וקרובים.

כל עוד תהיה חלוקת ההכנסות מן העשיר אל העני ומזו ההון אל העשיר יבלם קצב עליית האינפלציה

י קבל הלוואה אמריקאית גדולה. ההלוואה הזאת אינה נראית באופק, ואף-על-פי-כן לא הופיעה האינפלציה הגוברת.

מקום בלתי-מכובד



אני לא האמנתי שמדיניות הפוע-לת לטובת השכירים אינה שפויה, ואינה יכולה להימשך לאורך זמן. לא האמנתי גם שההזרמה הממשלתית, ש-מקורה בסיבסוד, תגרום אינפלציה. הזרמת כספים כשלעצמה אינה גורמת אינפלציה. היא עשויה לגרום לכך, כאשר הכספים זורמים לכיסיהם של העשירים המעטים, כפי שקרה בימי הורביץ. אך כאשר זורמים הכספים לכיסי שיכבות העם הרחבות, כמו במיקרה של הזרמה לסיבסוד, ההזרמה אינה אינפלציונית.

הדוגמות של הכלכלה היפאנית והכלכלה הגרמנית מוכיחות זאת — ובמחקר שנערך מטעם בנק-ישראל לאחרונה לא נמצא קשר בין הזרמת כספים ובין עליית-המחירים. אני מבינה גם כיצד יכריז לה הלוואה אמריקאית לבלום את האינפלציה. כשם שאיני מאמינה באינפלציה כבושה.

דווקא משום כך אני סבורה ש-מדיניותו של ארידור — כפי שהיתה עד לעזיבתו המחיריים האחרי-רונות — יכולה להימשך עוד ועוד, ודעצמצם את האינפלציה.

זה יתכן אם יתמלאו שני תנאים:

- כיוון המדיניות הפרוגרסיבית מבחינת חלוקת ההכנסות, יישאר קבוע. הי מדיניות הייבט לדאוג לכך שתהיה חלר